

JINÝ SVĚT

Bulletin Sdružení pro podporu a péči o duševně nemocné VOR Jihlava, zapsaný ústav

1. června - Mezinárodní den dětí

Ročník XVI, číslo II

1. června 2016

Uvnitř tohoto vydání:

Mezinárodní den dětí se slaví každoročně 1. června. U příležitosti dne dětí jsou připravovány různé společenské a sportovní akce. Den dětí má upozornit světovou veřejnost na práva a potřeby dětí. Svátek se slaví v mnoha zemích světa.

První podnět k založení dne, který by oslavoval děti, vznikla v Turecku při založení Národního shromáždění 23. dubna 1920 během Turecké války za nezávislost. Tehdejší ochránce národních práv Mustafa Kemal prohlásil, že důležitou součástí k budování nového státu jsou děti. Proto ustanovil 23. duben jako *Den dětí*, který obyvatelé Turecka slaví dodnes a je státem uznávaným svátkem.

Vyhlášení dne oslavujícího děti, který by se slavil po celém světě, bylo poprvé doporučováno v roce 1925 na Světové konferenci pro blaho dětí. Den dětí však nebyl vyhlášen. Tato konference se konala 1. června 1925. Ve stejný den se v San Franciscu konal festival Dračích lodí, na jejichž oslavu čínský generální konzul shromáždil mnoho čínských sirotek, aby poukázal na to, že by se společnost měla více zabývat blahem dětí. Tyto dvě významné události, které se staly ve stejný den, určily datum oslav Dne dětí, který byl ale oficiálně vyhlášen později.

V roce 1949 Mezinárodní demokratická federace žen vyhlásila **Den pro ochranu dětí**. Důvodem k vyhlášení bylo masové zabíjení žen a dětí v Lidicích v roce 1942 a také ve francouzském Ouradouru v roce 1944. Datum oslav bylo ustanoveno na 1. červen, který připomíná sirotky v San Franciscu a první konferenci, jež se zabývala blahem dětí

Den pro ochranu dětí se začal slavit rok po jeho vyhlášení a oslavy probíhaly každý rok. Některé státy převzaly datum a postupně se ze *Dne pro ochranu dětí* stal *Den dětí* nebo také jiným názvem Mezinárodní den dětí. Českoslo-

vyhlášení bylo, aby každý stát jednou v roce upřel pozornost na nejmladší obyvatele. Účelem vyhlášení byla také podpora dětí, poskytnutí dobrých podmínek pro jejich zdravý vývoj a přístupu ke vzdělání. Valným shromážděním OSN bylo všem státům doporučeno, aby oslavovaly děti ve stejný den. Datem oslav byl zvolen 20. listopad, a to proto, že v tento den v roce 1959 Valné shromáždění OSN přijalo Deklaraci o právech dítěte a ve stejný

den v roce 1989 přijalo Úmluvu o právech dítěte.

Některé státy si i přesto ponechaly datum oslav na začátku června, jiné státy datum oslav přesunuly na listopad podle doporučení OSN a některé státy si ponechaly červnové datum a přijaly také oslavy dětí v listopadu.

Další dny věnované dětem

Během roku se připomínají i jiné významné dny věnované dětem, např.:

- * Mezinárodní den dětí, které se staly obětí agrese
- * Mezinárodní den dětí za odstranění práce dětí
- * Den afrického dítěte
- * Mezinárodní den mládeže
- * Mezinárodní den ztracených dětí
- * Světový den dětí
- * Den nenarozeného dítěte

Zdroj: internet

7 divů světa	2
Putování po Srí Lance	2
Život je přece krásný	3
Kreativní dílna	3
Cestovatelské přednášky	4
Karel Hašler na Stříbrných terasách	5
Výlet do Kutné Hory	6

7 DIVŮ SVĚTA

7. Maják na ostrově Faru

Dílo bylo zasvěceno Ptolemaiovi Sotérovi a jeho ženě Berenice. Roku 279 př.n.l., byl po 20-ti letech práce maják v Alexandrii dokončený. Maják byl ihned prohlášen za div světa. Byl nejvyšší v historii a dosahoval výšky 122m (asi jako 40ti patrový dům), mohli jste ho údajně vidět ze vzdálenosti 50 kilometrů. Architektem projektu byl Sostratu. Stavba byla tak dokonalá, že přežila několik zemětřesení. Maják byl pojmenován podle ostrova Faru, na kterém stál přes tisíc let. Ostrov ležel před přístavem Alexandria a s pevninou byl spojený hrází. Ze všech šesti divů světa zanikl maják nejpozději, proto máme hodně informací o tom, jak vypadal, byl dokonce zobrazen na římských mincích. Skládal se ze tří částí. Spodní část byla čtvercová, prostřední osmihranná a horní byla kruhová. Na vrcholku stavby byla socha Poseidona (vládce moří). Pomocí světla z ohně naváděl maják v noci do přístavu lodě. Vnitřní, dutá část, byla používána jako šachta na zvedání paliva pro oheň. Ve dne se využívalo odrazu paprsků slunečního světla od velkého zrcadla. V roce 796 byl maják poškozený při zemětřesení, v letech 1303 a 1323 udeřila další dvě zemětřesení, která na majáku zanechala výrazné stopy. V roce 1480 byla na místě bývalého majáku postavená pevnost, k jejíž stavbě bylo použito kamene z majáku.

Infomace pro Vás na internetu vyhledala **Jarmila Denemarková**

Zaujalo vás

Putování po Srí Lance

Autorka: Hana Korbičková

Dne 16. března 2016 navštívili někteří klienti VORu spolu s R. Nápravníkovou jihlavskou Vysokou školou polytechnickou, kde proběhla přednáška a promítání manželů Bezděčkových, zoologů z Muzea Vysočina, o jejich pobytu na Srí Lance (Cejlon).

Byli jsme svědky velmi zajímavého, poutavého a vtipného vyprávění zaměřeného především na faunu tohoto ostrova, který je jen nepatrně větší než Česká republika, ale má dvojnásobek obyvatel. Většina území je

chráněná – je tam mnoho národních parků. Žije tu mnoho ptactva i živočichů, z nichž velká část je endemických, to znamená, že žijí pouze zde.

Hlavními rostlinami, které se zde pěstují jsou rýže a čajovník.

Na Srí Lance žije hodně slonů a jsou to sloni asijské. Na rozdíl od slonů afrických jsou menší, učenlivější a přátelštější. Dozvěděli jsme se o nich, jak utvářejí přírodu ostrova tím, jak spásají trávu a křoviny a jak protkávají své prostředí svými sloními průchody.

Manželé Bezděčkovi nám vyprávěli například o papírně, manufaktuře, v níž se papír vyrábí ze sloního trusu. Ten totiž obsahuje až 40 % nestrávených zbytků a z toho je převážnou částí celulóza. Tu v manufaktuře získají tak, že exkrement řádně properou a ze zajištěné celulózy pak vyrábějí tzv. sloní papír na výrobu deníčků, dopisních papírů na milostná psaní – parfemovaná, zdobená, atd. Vyprávěli nám, jak se v širších otvorech termišt

ukrývají kobry indické, a proto je nebezpečné nahlížet dovnitř z blízka, i o dvou druhích krokodýlů, kteří způsobí ročně smrt 200 lidí.

Zajímavé bylo, jak se zoologové rozhodovali, jak se budou po ostrově přemísťovat. Autobusy bývají velice přeplněné (cestující jsou i na střeše nebo visí z oken a dveří) a často „bourají“. Trojmístná vozítka jsou řízená mladými hochy, kteří spolu závodí, takže také nejsou

moc bezpečná, navíc jsou vhodná pouze na krátké vzdálenosti. Vlak je spolehlivý, ale tratě nevedou do všech částí ostrova. Pokud člověk jede autem sám, je to v pořádku, pokud ale někoho veze, musí si nechat vystavit certifikát o přepravě druhé osoby. Proto zvolili způsob přepravy takový, že si najali domorodého řidiče i s autem. Také o něm nám řekli jednu zajímavost.

V mládí byl hercem, ale když se oženil a založil rodinu, jeho otec prohlásil, že když má rodinu, tak se pro něj nehodí, aby „někde šaškoval“ a ať si najde pořádné zaměstnání. Proto dělá nyní taxikáře a vozí turisty po své zemi.

Dozvěděli jsme se ještě mnoho zajímavých informací a za zmínku stojí i to, že o tuto akci byl mezi veřejností obrovský zájem, protože manželé Bezděčkovi přednášeli před zcela zaplněnou posluchárnou.

ŽIVOT JE PŘECE KRÁSNÝ

Autor: Pepa Benda

Začínáte-li číst tento můj příspěvek o mém životě a zapojení do činnosti Sdružení VOR, tak se vám všem omlouvám. Tato moje slova jsou upřímná a od srdíčka, ale ne vždy radostná. Život přece jen není takový jako v zamilovaných pohádkách pro dospělé z pera např. Lindströmové nebo Pilcherové. Ty vždycky končí krásně, ke spokojenosti všech zúčastněných. Ve skutečném životě je to ale trochu jiné. Střídají se chvíle lehké a těžké, radostné a smutné, klidné a plné emocí a ne každý se s těmito změnami dokáže vyrovnat. Musím se přiznat, nikdy jsem se ve svém životě nezajímal o psychické nemoci, o důvody onemocnění lidí těmito nemocemi, o jejich zrovna nelehký život. Toto všechno šlo mimo mne a já byl přesvědčený, že se mě toto netýká a ani nikdy týkat nebude, prostě nemůže. Cítil jsem se fyzicky i psychicky velice dobře. Užival jsem si života po všech stránkách a plnými doušky. Měl jsem štěstí na dlouhý život mých rodičů (88 a 92 let), měl jsem manželku, se kterou jsem prožil nádherná léta společného života. Všichni tito moji nejbližší mne stále hrozně moc chybí a rád na ně vzpomínám. Mám syna, dceru, 4 vnoučata, bezva sestru. Společně jsem žil pouze s manželkou a pejskem, nebyl jsem sám. Žil jsem si v pohodě a ani v nejmenším netušil, co mě čeká v poslední dekádě mého života. Následovalo období, kdy jsem během tří let ztratil téměř všechno. Zemřeli mně oba rodiče, manželka, následovala ztráta přátelství s mojí stonařovskou sousedkou, z důvodu srdečního onemocnění jsem musel nechat ukončit život mého velkého pejsčího kamaráda Endyho. Zůstali mi sice syn, dcera, vnoučata, sestra. Jenže ti už mají na prvním místě svoje životy, svoje problémy i radosti. Najednou stačilo málo, neunesl jsem ztrátu svých blízkých, nechtěl jsem žít.

Sám na sobě jsem poznal, jak maličký krůček je mezi životem a smrtí. A najednou jsem se ocitl tady, ve VORu, mezi vámi. Přepadly mě velmi silný stres a deprese, začal jsem se hroutit. Pokusil jsem se o ukončení života. Stačilo velice málo (dle lékařky pouhá hodina) a už bych tyto řádky nepsal. Strávil jsem čtyři dny na interně na pokoji intenzivní péče. Následovaly tři měsíce strávené v Psychiatrické nemocnici v Jihlavě. Byl jsem zničehonic na tom tak špatně, že mě sestřičky vozily na vozíčku, následovala moje

chůze s pomocí chodítka, rehabilitační sestřička mě učila chodit. Já jsem ještě víc než měsíc litoval, že jsem přežil. Naštěstí se všichni kolem mě snažili přesvědčit o nutnosti mého přestěhování ze Stonařova do Jihlavy. Snažili se moje děti, vnoučata, sestra, ale také psycholog, ošetřující lékařka i primářka oddělení, kde jsem ležel. Těmto všem lidem DĚKUJU, že se jim nakonec podařilo mě přesvědčit a já si po propuštění pronajal byt, zařídil si ho podle svých představ, začal skutečně žít a navštěvovat VOR.

Zpočátku jsem chodil pouze na terapeutické skupiny s psychologem. Bavilo mě poslouchat vaše životní cesty, psychické (ale i jiné) problémy, začal se zajímat o psychické nemoci a postupně zjišťovat, že je mně ve VORu s vámi všemi dobře. A tak přece jenom můj život pokračuje jako v těch romantických pohádkách pro dospělé.

Tyto řádky píšu proto, abyste si uvědomili, že i přes řadu problémů a starostí, je život krásný. Nic nestojí za to, aby se člověk sám snažil o život připravit!!!

Můj taťka vždy říkal jednu moudrost: „AŽ JSEM JAKÝ JSEM, HLAVNĚ KDYŽ JSEM A ŽIJU!“

KREATIVNÍ DÍLNA

Autor: Pepa Benda

Předloni v říjnu jsem začal uklízet ve VORu. V den, kdy jsem uklízel přízemní prostory, jsem nenápadně koukal přes skleněnou stěnu mezi recepcí a dílnou. Obdivoval jsem šikovné a hbité ruce několika děvčat a dvou mužů. Ani by mne nenapadlo, co všechno se dá ručně vytvořit v tamních stísněných a celkem skromně vybavených prostorách.

Trvalo několik týdnů, než jsem našel odvahu se zeptat paní Renaty, vedoucí kreativní dílny, zda bych mezi ně mohl chodit. Paní Renata můj zájem přivítala a tím začala moje aktivita v Kreativní dílně. Zpočátku jsem se tam, v důsledku mé nešikovnosti, necítil příliš dobře. Všichni už do dílny chodili delší dobu a byli oproti mně šikovní. Zdoluhavě jsem se do činnosti ostatních postupně zapojoval, ale mé výtvořky se s těmi ostatními vůbec nedaly srovnávat. Zpočátku jsem se podílel na lehčích, méně náročných pracích, kde nebylo třeba takové zručnosti. Postupně jsem si začal více věřit a tvořit různé věci do bytu např. podnos pletený z pedígu, tužkovník z keramiky pro tužky na stolek, sluníčko z keramiky

smutné a připomínající šaška), koberečky tkané z vlny, mandalu z čajových sáčků. A už mám v hlavě další dva výrobky z keramiky na stolek v pokoji. Je příjemné mít v bytě věci, které si člověk dokáže sám vyrobit.

Za dobu, kterou dílnu navštěvuji, jsem dospěl k poznání, že je pro mne osobně práce v dílně výbornou aktivitou. Chodím do dílny 3 x týdně a vždy se těším na práci, na lidi, na prostředí, na paní Renatku... Hodně si vzájemně povídáme, sdělujeme si své dojmy, poznatky, zkušenosti. Všichni dokážeme jeden druhého vyslechnout a poradit. Také se dokážeme zasmát, uvolnit, a to je pro život opravdu důležité. JSME TAM OPRAVDOVÁ PARTA !!! Společně s mojí sestrou jsme do Kreativní dílny věnovali starý šlapací šicí stroj LADA. Po opravě šicí stroj „šlape“ a je využíván. To je památka na mou maminku.

Pokračování na straně č. 4

Kreativní dílna

Pokračování ze strany č. 3

Nyní musím na závěr mého příspěvku věnovat několik vět vedoucí Kreativní dílny paní Renatě. Jedná se o ženu, která se na tuto práci po všech stránkách hodí. Je velice šikovná, zručná, obdivuji její nápady na nádherné výrobky. Vždy si se vším dokáže poradit a je ochotná se nám věnovat. Je na ni vidět, jak ji tato práce baví, naplňuje a má z ní radost. A nejen toto. Jsem hrozně rád, že ji mám jako klíčovou pracovníci. Když potřebuji, vyslechne mě, řekne svůj názor, dokáže poradit. Osobně mne její přístup usnadňuje život, protože vím, že mám na dosah někoho, na koho se mohu vždy obrátit. Vždy si najde na mne čas a náladu.

Pravděpodobně u některých klientů tento příspěvek vyvolá zase snahu mě očernit a označit jako klienta, který leze zaměstnankyním VORu do . . . . ! Už to o mně tady někteří říkali. Ale já to píši tak, jak to cítím a podle pravdy. A za tato slova se nestydím!

CESTOVATELSKÉ PŘEDNÁŠKY

Autor: Pepa Benda

Když už nemohu cestovat po světě z důvodů nedostatku peněz, malé odvahy, neznalosti cizích jazyků a věku, tak velice rád navštěvuji cestovatelské přednášky v Městské knihovně Jihlava nebo na Vysoké škole polytechnické Jihlava. Zde přednáší o různých procestovaných destinacích lidé, kteří po světě jezdí a chtějí se s námi podělit o své poznatky a zážitky. Přednášky jsou zdarma a jsou hodně zajímavé. Poprvé jsem se zúčastnil přednášky o Rusku a hlavně Sibiři. I když byl venku teplý letní den, tak mně běhal mráz po zádech.

- Věděli jste, že nejnižší teplota na severní polokouli byla naměřena ve vesnici Ojmjakon – vesnice s asi 800 obyvateli ležící na střední Sibiři – v roce 1926 a to $-71,2\text{ }^{\circ}\text{C}$? Brrrr! To je teda mráz! Běžné zimní teploty se tam pohybují kolem $-50\text{ }^{\circ}\text{C}$, ale v létě tam bývá i $+30\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Další zajímavostí bylo, že se přednášející po cestě (např. v Petrohradu) ptal tamních lidí, zda znají Českou republiku a Prahu. Lidé sice Českou republiku znali, ale více než Prahu znali Karlovy Vary.

Listopadová přednáška „Autostopem rozmanitou Sýrií“ byla zajímavá hlavně svojí aktuálností. Viděli jsme snímky nádherných památek, ale také velice těžký život tamních obyvatel. Hlavně bylo zajímavé srovnání starobylých památek dříve a nyní po bojích Islámského státu. Hrůza hrůzoucí. Velice smutné okamžiky přednášky.

Následovala lednová přednáška „Peru – sever proti jihu“. Viděli jsme nádherné snímky peruánských velehor. Rozeklané horské štýty, ledovce a překrásná jezera. A také živé indiánské veselice, tradiční tance, masky a pestré indiánské trhy. Horské termální prameny, poloostrov Paracas. Východ slunce nad mýtickým Machu Pichu nebo bájně jezero Titicaca.

- Věděli jste, že prameny největší řeky světa Amazonky objevili čeští vědci?

V únoru jsem byl na přednášce „Krev a písek Filipín“. Viděli jsme proslulá terasová rýžová políčka ve strmých svazích hor a jeskyně plné rakví a mumií na ostrově Luzon.

Závěr přednášky byl pro mne hodně deprimující. Prostřednictvím přednášející jsme se zúčastnili kuriózních a krvavých velikonočních obyčejů konaných na Velký pátek.

V následujících měsících jsme navštívili cestovatelské přednášky konané na Vysoké škole polytechnické Jihlava. V březnu se jednalo o přednášku „Srí Lanka (Cejlon)“. O této přednášce píše v tomto čísle Jiného světa Hanička K. Já zde uvedu pouze jednu zajímavost. Při mé návštěvě psychiatricky MUDr. Moravcové a mém zmínění se o přednášce o Srí Lance, mne paní doktorka sdělila, že se zhruba před měsícem vrátila právě z této oblasti. A tak jsem si vyslechl přednášku druhou, hodně podobnou.

V dubnu jsem navštívil přednášku „Andalusie a Gibraltar“. Ing. Novák nám vyprávěl o cestování se svojí přítelkyní po jižní Andalusii a Gibraltar. Slyšeli jsme hodně zajímavých informací, viděli hodně pěkných snímků z tamní destinace. Zde uvedu pouze jednu zajímavost. Na Gibraltar je nejbezpečnější letiště ze všech evropských letišť. Letiště má totiž jedinou vzletovou a přistávací dráhu, kterou kříží hlavní silnice z Gibraltar do Španělska. Ta musí být uzavřena po každé, když nějaké letadlo vzlétá nebo přistává.

Při pohledu do zrcadla jsem měla pocit, že bych měla něco shodit.

Tak jsem shodila zrcadlo... :o)

Mám dělenou stravu.

Pěkně jsem si ji rozdělila ...

...co nestihnu přes den, to dožeru v noci :o)

Karel Hašler na Stříbrných Terasách!

Autor: Pepa Benda

Před letošními Velikonocemi se v Domově pro seniory na Stříbrných Terasách konaly velice zajímavé akce. Zazpívali a zahráli Ing. Liběna Ropková na klávesy, Martin Mareš na harmoniku a hlavní zpěvák, náš Martin Z.. Vystoupení všech tří zpěváků a hudebníků včetně hlavního kuchaře a kulturního referenta pana Jelínka, bylo pojato ve stylu Karla Hašlera.

Karel Hašler byl v dobách své největší slávy považován za velkého umělce. Napsal kolem tří set písniček, u desítek dalších byl spoluautorem nebo inspiroval jejich vznik. Miloval krásné ženy, písničky a dobré víno. Ostatně jeho hláška „Odcházím na sklenici vína velikosti jednoho litru“, zlidověla.

Dobu Velikonoc připomněli dva lidé se dvěma malými nádhernými jehňátky v náručí, na které si každý mohl sáhnout a pomazlit se s nimi.

Pro všechny seniory, ošetřovatelky i ostatní zúčastněné bylo doslova bombou, když Martin Z. přišel v cylindru, fraku, peleríně a v ruce měl mandolínu. Představení opravdového Karla Hašlera a sklídil velký potlesk

Martin krátce zahájil vystoupení Hašlerovým životopisem. K němu se přidal pan Jelínek coby podnikatel s bonbonami a nabízel Hašlerovi možnost pojmenování bonbonů „Hašlerky“. Po krátkém oboustranném debatování podepsali certifikát a od té doby máme „Hašlerky“.

Scénka byla velice zábavná, výborně provedená a vyvolala mezi zúčastněnými tu správnou náladu, která byla umocněná rozdáváním Hašlerek všem přítomným.

Následovalo několik písniček napsaných Karlem Hašlerem. Ke zpěvu se postupně přidávali i ostatní. Bylo úchvatné sledovat tamní seniory, jejich rozzářená „očiska“ a naslouchat jejich zpívání. Bylo na nich vidět, jak se jim představení líbí, jak se baví a jsou za něj vděční.

Ve druhé části programu vystoupil Martin coby „pražský Pepík“ v kšiltovce, košili, vestě a s červeným šátkem kolem krku.

Stylově byli oblečeni všichni vystupující. A opět všechny přítomné uchvátily další písničky. Vrcholným zážitkem pro mne bylo, když z ničehonic začal tančit jeden dědoušek s mladou ošetřovatelkou a po skončení tance ji plácl po zadečku. Zjistil jsem, že mu je 92 let. Po skončení programu jsem mu podal ruku a vyslovil přání vypadat v jeho letech tak, jako on. Pochopitelně bych se těch let musel dožít.

Obdivoval jsem všechny vystupující s jakou lehkostí a radostí dokážou tuto radost předat dál na všechny přítomné. Museli byste vidět jednoho z několika nepohyblivých seniorů, jak jel na vozíčku a zpíval si. Přesto, že to už nemá ve svém životě vůbec lehké, zpěváci a hudebníci u něj dokázali vyvolat zapomenutí na jeho nelehké životní peripetie. A TO BYLO URČITĚ CÍLEM VYSTUPUJÍCÍCH!!! Jak velký je to pro ně nekoníček, ale přímo kůň, uvedu na příkladu našeho Martina. Ten nebyl líný si vypůjčit v kostyměrně Horáckého divadla „hašlerovské“ oblečení, po vystoupení ho nechat vyčistit a zase vrátit. Veškeré výdaje s tím spojené hradil ze svého. A věřte, že to nebyla vůbec malá částka. Klobouk dolů před ním i ostatními vystupujícími!!!

VÝLET DO KUTNÉ HORY

Autorka: Helena Kolaříková

Chci se s vámi podělit o krásný zážitek z celodenního výletu VORU do Kutné Hory.

Ráno v 7.15 jsme se sešli na hlavním vlakovém nádraží v Jihlavě a jeli jsme do Kutné Hory s přestupem v Havlíčkově Brodě. Dojeli jsme na hlavní nádraží v Kutné Hoře, ale do historického centra to bylo asi 3 km. Proto jsme použili městskou dopravu. Autobus nás dovezl do blízkosti chrámu sv. Barbory. Prošli jsme moderně upraveným parkem, odkud byl krásný pohled na samotný chrám. Stavba chrámu započala roku 1388 a jejím prvním architektem byl pravděpodobně Petr Parléř. Chrám rostl v prvních letech jako z vody nebo lépe řečeno z pískovce, který se těžil v nedalekých lomech. Už čtyři roky po započetí stavby bylo vysvěceno 15 oltářů a ke každému byl ustanoven zvláštní kněz. Do husitských válek se stavba vyšplhala do poloviny dnešní výšky, ale na té zůstala až do roku 1547, kdy bylo zaklenuto střední trojlodí. Nutno říct, že do té doby dovnitř přšelo, což nesvědčilo lidem ani chrámu. Další úpravy chrámu pokračovaly až do roku 1905, což znamená, že Barbora čekala na dokončení víc než 500 let. Po celou dobu se v ní k bohoslužbám scházeli obyvatelé města a modlili se ke své patronce. Hlavně horníci věřili v zázračnou moc své patronky. Pracovali ve velmi těžkých podmínkách v hloubce 500 m a dožívali se v průměru pouhých 35 let. Samozřejmě, že jsme si chrám prohlédli i zevnitř.

Hned vedle Barbory je kaple Božího těla. Určitý čas se zde pohřbívalo, ale po příchodu jezuitů byla proměněna v modlitebnu. Svou akustikou se k tomu mimořádně hodila. My jsme měli tu možnost se o tom přesvědčit, když nám Martin zazpíval v kapli Ave Maria.

Protože se blížil čas oběda, zastavili jsme se v restauraci U hrnčíře. Počasí bylo pěkné, a tak jsme mohli sedět na venkovní zahradce.

Po obědě jsme se vydali do Vlašského dvora. Tady se nás ujala sympatická průvodkyně v dobovém kostýmu. Vlašský dvůr byl nejdřív prostě opevnění určené k ochraně obchodní stezky, později byl přestavěn na královské sídlo, ale největší proměnou prošel za Václava II., který tu soustředil královskou mincovnu. Razily se zde stříbrné mince, tzv. pražské groše. K provedení mincovní reformy přizval král florentské právníky a finančníky. Vlašský dvůr se jmenuje podle nich, neboť pocházeli z Vlachs, jak se tehdy říkalo Itálii.

Protože jsme byli blízko nádraží Kutná Hora město, mohli se někteří svést na hlavní nádraží, odkud nám jel rychlík do Havlíčkova Brodu. Ale protože zbývalo ještě dost času, rozhodli jsme se dojít na hlavní nádraží pěšky, přestože nás místní upozorňovali, že je to daleko.

Výlet do Kutné Hory se po všech stránkách vydařil. Kutná Hora, která se díky chrámu sv. Barbory a historickému jádru města dostala do seznamu UNESCO, má svým návštěvníkům opravdu co nabídnout.

Informace, které se mohou v létě hodit

Úpal

Je prvním typem přehřátí, může nastat při dlouhodobém pobytu v prostředí s vysokou teplotou (více jak 35 °C) a chápeme ho jako selhání vlastní termoregulace.

Příčiny

Vnitřní: Nadměrná tvorba tepla (nedostatek tekutin pro tvorbu potu).

Vnější: Vysoká teplota a vlhkost v prostředí a těsné pracovní prostory.

Příznaky

Hlavním příznakem je horečka (až 41 °C), dále můžeme pozorovat suchou, horkou a začervenalou kůži. Můžeme očekávat bolesti hlavy, závratě, zrychlený dech a tep. Tento stav může velmi rychle přejít do šoku.

První pomoc

Nejprve musíme zamezit dalšímu zahřívání postiženého - přeneseme jej do stínu / do chladné, dobře větrané místnosti. Poté začneme s postupným zchlazováním.

Podáváme chladivé nápoje, studené zábaly. Zchlazování by nemělo být postiženému nepříjemné! Také musíme zamezit druhotnému podchlazení. Teplotu srážíme přibližně na 38 °C.

Prevence

Abychom zabránili úpalu musíme se vyzbrojit dostatečnou zásobou tekutin. Také bychom se neměli zdržovat na slunci v období vysokých teplot a když tak jedině s pokrývkou hlavy. Omezení velké fyzické námahy může jedině prospět.

Úžeh

Projevuje se podobně jako úpal, ale zde se jedná o přehřátí mozku. Vzniká v důsledku déletrvajícího přímého působení slunečního záru na nekryté tělo (častá kombinace se slunečním popálením). Může se projevit i po několika hodinách a postupujeme při první pomoci stejně jako při úpalu s tím rozdílem, že dáváme obklady na hlavu.

Zdroj: internet

POESIE
Usínání

Martin Martínek

Když mi trable nedaj spáti
počítám do padesáti.
Když na má bedra splín sedne,
počítám si do sto jedné.
Když pak spánku stresy brání,
nepomůže počítání.

Zamyšlení

Hana Korbičková

Šedivý den, šedivá ulice,
šedivý potkan.
Řekněte mi,
co je na tom veselého?
Že by byl náš mozek
často smutný, protože má na povrchu
šedou kůru mozkovou?
Kdyby byla kytičkovaná, bylo by to
lepší?
Asi ne.
Nejde o to, co je na povrchu,
ale co je uvnitř...

Má to cenu

Hana Korbičková

Relaxace?
Meditace?
Afirmace?
Pozdrav slunci?
Namísto cvičení
jenom pozdravení:
Nazdar, Slunce!
Když člověk churaví,
tak ho nic nebaví...
Ale když je mu líp,
má pocit, že by vzlít!

Tradiční zaplétání máje

Autor : Pepa Benda

V letošním roce jsem se poprvé jako divák účastnil tradičního zaplétání máje na Masarykově náměstí. A musím říct, že to stálo zato. Nádherná atmosféra, skvělé taneční a pěvecké vystoupení folklorních souborů Pramínek a Vysočan z Jihlavy podpořené slunečním počasím. Účinkující předvedli efektní kruhové choreografie se stuhami rozpletenými z vrcholu několikametrové májky. A stuhy nádherně za zpěvu a tance dokázali zaplést. Stáli jsme na náměstí společně já, Helenka K., Hanka P. se svoji maminkou a všem se nám vystoupení moc líbilo. Odcházel jsem spokojeni a nadšeni.

PODĚKOVÁNÍ

Vážení přátelé, klienti, příznivci VORu.

Jak už víte, od června nebude naše organizace klientům poskytovat službu sociálně terapeutické dílny. Nechci v tomto příspěvku rozebírat důvody ukončení služby ani s tím související organizační změny, Informování o všech změnách v organizaci již hromadně proběhlo a nadále probíhá v rámci skupinových kontaktů i individuálních schůzek. Chtěla bych touto cestou jménem Sdružení VOR poděkovat lidem, kteří službou prošli a kteří v rámci pravidelných nácviků odváděli skutečnou práci dle svých limitů a možností.

Přesto, že každý z vás využíval službu na základě jiných přání a potřeb, nadšení a elán nechyběl nikomu. Je nám líto, stejně jako vám, že služba sociálně terapeutické dílny končí, ale věříme, že nakonec každý z vás na základě nabytých dovedností nebo díky trvalé spolupráci ve službě sociální rehabilitace najde pro sebe to nejlepší uplatnění. Vždyť VOR zůstává a je stále připravený vás podporovat.

Za organizaci Lenka Vaňhová

SLUNEČNÍ ZNAMENÍ – 1. ČÁST

Znamení, ve kterém stojí Slunce v době narození, je hlavní **sluneční znamení**. Toto znamení představuje základní povahové rysy člověka, jeho předpoklady a potenciál.

Povaha člověka je současně ovlivněna dalšími znameními, ve kterých stojí jeho další planety: Luna, Merkur, Venuše a Mars. Ty hrají také roli, takže každý člověk je kombinace několika znamení.

Tentokrát se budeme věnovat prvním dvěma znaméním zvěrokruhu:

Znamení	Začátek a konec	Živel	Vládne
Beran	20.3. až 19.4.2016	Oheň	Mars
Býk	19.4. až 20.5.2016	Země	Venuše

Základní charakteristika berana (Aries):

Beran patří mezi tzv. ohnivá znamení, je plně pod vlivem mocného Marsu. Je snadné ho rozhněvat, ale stejně rychle se zase uklidní a jedná pak mírně. Berani jsou známí svým uměním říkat pravou věc v pravou chvíli (cítí, že je to tak správně a jednájí podle toho). Snadno se učí a mají výbornou paměť. Je to jejich nesporné plus, které dokážou využít ve svůj prospěch. Rádi se baví

a mají cit pro hudbu. Ve společnosti jsou tedy oblíbení, občas to ale zaskřípe právě díky jejich vlastnosti říct každému, co si myslí. V podnikání se berani hodí zejména pro obchod zejména s nemovitostmi a jejich zápal a nadšení je výhodný i co se týče financí. Berani bývají schopnými výtvarníky, umělci, zdatnými právníky i státníky a mívají i literární nadání (ale spíše výjimečně). Harmonii a soulad nacházejí Berani v manželství s partnery narozenými ve znamení Střelce, Lva nebo v jejich vlastním znamení. Temperamentu Beranů svědčí i partnerství s Váhou či Blížencem.

Soulad se znaméním: Lev, Střelec

Barva: červená, rubín

Kov: železo

Rostliny: tulipán, karafiát, kopřiva

Magické číslo: 5

Šťastná čísla: 1, 5, 7, 13, 25, 65, 47, 325

Příznivé dny: úterý, sobota, neděle

Povaha: cholerická

Základní charakteristika býka (Taurus):

Hlavním a dominantním rysem tohoto znamení je síla a energie. Nadbytek síly znamená v důsledku tvrdohlavou, neústupnou povahu. Často jdou "přes mrtvoly". Venuše, třímající vladařské žezlo, svým vlivem způsobuje emotivní a iracionální jednání. V zaměstnání dokážou býci díky daru praktického uvažování uspět ve všech mechanic-

kých oborech. Tedy jako inženýři, stavitelé a projektanti. Bývají z nich také schopní účetní a pokladní s mimořádným citem pro peníze. Jakmile vyjde najevo jejich důvěryhodná povaha a charakter, může jim to vynést vysoké postavení v peněžních kruzích. Pokud zabrousí do umělecké oblasti, mají tendenci být praktiky - věnují se filmu, fotografii apod. Ideálními partnery Býků jsou Štíři, protože se jejich povahy navzájem skvěle doplňují. Porozumět spletité povaze Býka umožňují analytické schopnosti Pannám. Váhy sice přinášejí do soužití pozitiva, nicméně i prvek jakési váhavosti a nestability. Relativně výhodnou kombinaci pro manželství tvoří Taurus s Kozorohem.

Soulad se znaméním: Panna, Kozoroh, Rak, Ryby

Barva: tmavě zelená

Kov: měď

Rostliny: pomněnka, slunečnice, vrba, modřín, dub

Magické číslo: 7

Šťastná čísla: 4, 6, 7, 8, 22, 49, 175, 1225

Příznivé dny: pátek

Povaha: melancholicko-flegmatická

Zdroj: internet

HUMOR kolem NÁS (na téma čarodějnice)

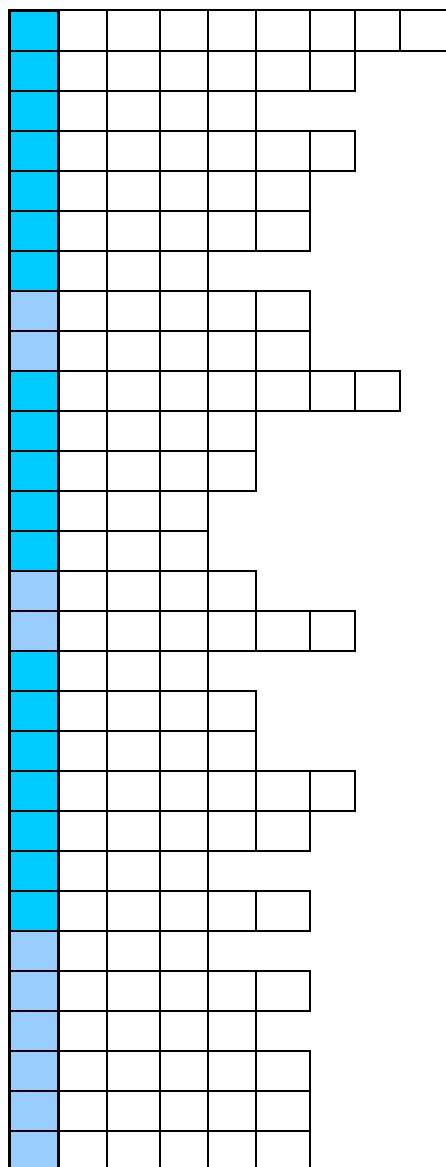
Tak ti řeknu: „Chudáci lidé. K létání potřebují letadlo. Nám stačí pouhé koště, heč.“

Autor: Pepa Benda

Křížovka pro nadcházející léto

- Opak lenošného
- Motýl babočka ...
- Hodně
- Všechna po sobě jdoucí písmena
- Samec od včely
- Český nejedovatý had
- Roční období
- Dešťovka
- Princezna ze mlejna
- Vodník
- Hudba, malířství, sochařství
- Emanuel
- Omyl
- Základní potravina Číňanů
- Nástroj k šití
- Obyvatel polárních oblastí
- Vánoční ryba
- Žák 8. třídy (popř. zvíře)
- Obalené a usmažené maso
- Děravý sýr
- Denní tisk
- Pojmenování písmene "í"
- Chlupáč spící zimním spánkem
- Vtip
- Jihoevrop. stát (popř. bouřlivý vztah - lid.)
- Porost hlavy
- Pevnina obehnaná vodou
- Zařízení na pečení
- Majitel kouzelné lampy s Džinem

Vyluštěnou tajenku se jménem vhodte do schránky ve společenské místnosti.

Vylosovaného výherce čeká v kavárně odměna!!!

Křížovku pro Vás ráda sestavila **H. Korbičková**

V
T
I
P
Y

Humor kolem nás

I Avataři mají svého albína

Natáčení Hitchcockova hororu Ptáci

Copak nemůžu mít kousek soukromí

Domečky pro uzené trpaslíky

NEŘVI NA MNE!!!

Autorka příspěvků: Hana Korbičková

ZAMĚSTNANCI VORU

Ing. Eva Kantorová	ředitelka Sdružení VOR Jihlava, z. ú.	567 213 700	e.kantorova@os-vor.cz
Veronika Šourková, DiS.	vedoucí služby chráněné bydlení	567 210 861	v.sourkova@os-vor.cz
Lenka Vaňhová, DiS.	vedoucí služby sociální rehabilitace	567 213 896	l.vanhova@os-vor.cz
Renata Nápravníková	vedoucí kreativní dílny, klub, outdoor	567 215 011	r.naprvnikova@os-vor.cz
Bc. Iva Skálová	vedoucí služby sociálně terapeutické dílny	567 215 011	i.skalova@os-vor.cz
Mgr. Martin Štastný	klinický psycholog	567 213 288	m.stastny@os-vor.cz